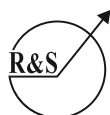

Consilier Contabilitate Explicată

Consilier

- ✓ **Contabilitatea activelor și pasivelor**
- ✓ **Contabilitatea cheltuielilor și veniturilor**
- ✓ **Contabilitatea creanțelor și datoriilor**
- ✓ **Contabilitatea taxelor și impozitelor**
- ✓ **Studii de caz pe domenii de activitate**
- ✓ **Situații financiare anuale**
- ✓ **Contabilitatea operațiunilor în afara bilanțului**

Costurile excedentare ale îndatorării

Reguli privind limitarea deductibilității dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic sunt prevăzute la art. 402 din Codul fiscal.

Din punctul de vedere al dreptului de a deduce dobânda, prevederile Codului fiscal împart contribuabilii în două categorii:

- contribuabili independenți, care nu fac parte din grupuri ce au obligația consolidării, nu au întreprinderi asociate și nici sedii permanente; și
- contribuabili care au fie întreprinderi asociate, fie sedii permanente, fie fac parte din grupuri supuse consolidării.

Contribuabilii din prima categorie, respectiv *contribuabilii independenți*, pot deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate.

Aceștia nu au plafoane privind deducerea cheltuielilor cu dobânda.

În ceea ce privește a doua categorie de contribuabili, *contribuabilii care fac parte din grupuri*, potrivit art. 40² din Codul fiscal, pot deduce costurile excedentare ale îndatorării, astfel:

- în limita unui plafon deductibil de 1.000.000 euro, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal;
- limitat, pentru sumele ce depășesc plafonul de 1.000.000 euro în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 30% din baza de calcul determinată astfel:

Baza de calcul = diferența dintre veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, în perioada fiscală de referință, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, costurile excedentare ale îndatorării, precum și sumele deductibile reprezentând amortizarea fiscală.

baza de
calcul

Dacă baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, diferența dintre costurile excedentare ale îndatorării și plafonul deductibil este nedeductibilă în perioada fiscală de referință și se reportează fără limită de timp, în anii fiscali următori, în aceleași condiții de deducere.

Costurile îndatorării este cheltuiala reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile, inclusiv alte cheltuieli suportate în legătură cu obținerea de finanțare potrivit reglementărilor legale în vigoare, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea: plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative cum ar fi «finanțele islamice», costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noționale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului

costurile
îndatorării

aferele împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri.

Costurile excedentare ale îndatorării sunt definite ca fiind suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul.

Se exclud din prevederile de deducere menționate costurile excedentare ale îndatorării rezultate din împrumuturi utilizate pentru finanțarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung care are scopul de a furniza, de a îmbunătăți, de a opera și/sau de a menține un activ de mari dimensiuni, considerat a fi de interes public general, dacă operatorii de proiect sunt înregistrați în Uniunea Europeană, iar costurile îndatorării, activele utilizate în scopul proiectului și veniturile înregistrate de operatorii de proiect provin din/sunt în Uniunea Europeană. Excluderea ia în considerare atât veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic dobânzilor, cât și cheltuielile reprezentând dobânzi și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, aferente unor proiecte de infrastructură publică pe termen lung.

Rețineți!

Până la finele anului 2017, cheltuielile cu dobânzile erau integral deductibile numai în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului era mai mic sau egal cu 3, indiferent de mărimea societății și de faptul că este considerată sau nu o entitate independentă.

Exemplu de calcul pentru costuri ale îndatorării, deductibile

O societate ce are obligația deducerii limitate a costurilor excedentare ale îndatorării realizează în anul 2019 următoarele venituri și cheltuieli:

Venituri totale: 85.000.000 lei, din care:

Venituri neimpozabile: 5.000.000 lei

Venituri din dobânzi: 540.000 lei

Cheltuieli totale: 81.000.000 lei

Cheltuieli cu dobânzile: 5.750.000 lei

Cheltuieli cu impozitul pe profit (trimestrele I-III): 425.000 lei

Cheltuieli cu amortizarea: 20.000.000 lei, din care, deductibilă fiscal suma de 17.000.000 lei.

Etape de calcul:

I. Costurile excedentare ale îndatorării: 5.750.000 lei – 540.000 lei = 5.210.000 lei.

Cursul de schimb valutar la finele anului 2019 – ipotetic: 4,8120 lei/euro.

II. Cheltuieli deductibile în limita plafonului de 1.000.000 euro:

1.000.000 euro x 4,8120 lei/euro = 4.812.000 lei.

III. Costurile excedentare ce depășesc plafonul de 1.000.000 euro:

5.210.000 lei – 4.812.000 lei = 398.000 lei.

Trecerea de la impozit pe venitul microîntreprinderilor la impozit pe profit

În sensul titlului III din Codul fiscal, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ, **la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent**, un număr de trei condiții, prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.

- a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 1.000.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;
- capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;
- nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

Important!

Aceste prevederi se aplică și persoanelor juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități. Prevederile prezentului titlu prevalează față de prevederile Legii nr. 170/2016.

Nu pot avea calitatea de microîntreprindere următoarele persoane juridice române:

- a) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;
- b) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;
- c) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii;
- d) Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;
- e) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică.

O microîntreprindere poate trece de la regimul de impozitare pe venit la regimul de impozitare pe profit în următoarele situații:

→ de la începutul anului următor dacă:

- se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii:

În cazul în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii, operațiune care nu se încheie până la finalul anului, procedurile continuând în anul următor, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent se consideră că nu mai sunt îndeplinite condițiile de încadrare în categoria microîntreprinderilor și se impune întocmirea formalităților de trecere la impozit pe profit, respectiv completarea și depunerea formularului cod 010 până la data de 31 martie inclusiv a anului fiscal următor sau online, prin formularul 700, în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal.

- capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale:

- Plățile nete către asociați:

456	=	%	231,00 lei
„Decontări cu acționarii/ asociații privind capitalul”		5311	223,44 lei
		„Casa în lei”	
		5121	7.56 lei
		„Conturi la bănci în lei”	

Toate conturile în acest moment s-au soldat.

Până la data lichidării se depun toate declarațiile din vectorul fiscal.

Exemplu: Trecerea de la impozit pe venitul microîntreprinderilor la impozit pe profit în cursul anului prin depășirea plafonului de 1.000.000 euro

Societatea BitCom SRL, microîntreprindere, comercializează aparatură IT. Această societate nu are salariați, motiv pentru care datorează bugetului de stat 3% impozit pe venit.

În perioada ianuarie-martie 2020 înregistrează următoarele venituri și cheltuieli:

Venituri din vânzarea mărfurilor: 1.700.000 lei

Cheltuieli privind mărfurile: 700.000 lei

În trimestrul I 2020, microîntreprinderea păstrează sistemul actual de impunere și declară impozit pe veniturile microîntreprinderilor până pe 27 aprilie 2020 prin formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, în sumă de 51.000 lei (1.700.000 lei x 3% = 51.000 lei).

- Evidențierea în contabilitate a impozitului pe venit se efectuează cu ajutorul notei contabile:

698	=	4418	51.000 lei
„Cheltuieli cu impozitul pe venit și cu alte impozite care nu apar în elementele de mai sus”		„Impozit pe venit”	

În perioada aprilie-iunie 2020, BitCom SRL înregistrează următoarele venituri și cheltuieli:

Venituri din vânzarea mărfurilor: 3.200.000 lei

Cheltuieli privind mărfurile: 1.700.000 lei

La sfârșitul lunii iunie 2020, cifra de afaceri realizată, cumulată de la începutul anului este de 4.900.000 lei.

Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită.

Trecerea de la impozit pe profit la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor reglementat de Titlul III – „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor” din Codul fiscal este un impozit obligatoriu.

O societate poate trece de la impozit pe profit la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în următoarele situații:

I. dacă la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent îndeplinește condițiile prevăzute la art. 47 alin. (1) din Codul fiscal;

II. dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile prin care s-a optat trecerea la impozit pe profit.

I. Dacă la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 47 alin. (1) din Codul fiscal

O microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

- a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 1.000.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;
- capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;
- nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

Atenție!

Persoanele juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități sunt obligate să treacă la impozit pe veniturile microîntreprinderilor dacă la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent sunt îndeplinite condițiile de mai sus deoarece prevederile Titlului III – „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor” prevalează față de prevederile Legii nr. 170/2016.

Limita fiscală de 1.000.000 euro se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.

Important!

Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

Baza impozabilă este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a Conturi de venituri, potrivit reglementării-

lor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menționate la art. 53 alin. (1) din Codul fiscal și se adaugă elementele menționate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplu:

Societatea EltaProd SRL, plătitoare de impozit pe profit și TVA, prezintă, conform balanței de verificare, următoarea situație în contul de profit și pierdere la finele anului N:

- venituri din vânzarea produselor finite (ct. 7015): 4.004.550 lei;
- veniturile aferente costurilor stocurilor de produse (ct. 711): 2.501.500 lei;
- venituri din asigurări de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii (ct. 7581): 52.325 lei;
- venituri din veniturile din provizioane, ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil în proporție de 70% (ct. 7814): 15.590 lei;
- venituri din cedarea activelor (ct. 7583): 12.567 lei;
- reduceri comerciale acordate (ct. 709): 5.570 lei;
- reduceri comerciale primite ulterior facturării (ct. 609): 6.850 lei;
- venituri din diferențe de curs valutar (ct. 7651): 8.950 lei;
- cheltuieli din diferențe de curs valutar (ct. 6651): 6.855 lei.

Capitalul social al societății EltaProd SRL este deținut de două persoane fizice române și nu se află în lichidare.

Având în vedere aceste date, stabilim dacă societatea trebuie să treacă de la impozit la impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu anul N+1.

Limita fiscală de 1.000.000 euro se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.

Important!

Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

Baza impozabilă este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a Conturi de venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menționate la art. 53 alin. (1) din Codul fiscal și se adaugă elementele menționate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal.

Având în vedere prevederile art. 53 din Codul fiscal, se stabilește care sunt elementele care compun baza impozabilă în vederea determinării plafonului de 1.000.000 euro:

- venituri din vânzarea produselor finite (ct. 7015) nu se scad din baza impozabilă, nefiind menționate la art. 53 alin. (1) din Codul fiscal;

Studiu comparativ privind livrări între societăți (ne)afiliate, cu opțiune pentru sistemul TVA la încasare

Livrări între societăți ne(afiliate), cu sau fără TVA la încasare

În această monografie se analizează comparativ livrările efectuate de o societate comercială ce aplică sistemul de TVA la încasare, când un client al acesteia este o persoană neafiliată, dar și o persoană afiliată, iar toți acești participanți la activitatea economică aplică sistemul de TVA la încasare.

1) În data de 16 septembrie anul N, Roxicom S.R.L., persoană juridică română, înregistrată în scopuri de TVA, ce aplică sistemul de TVA la încasare, livrează mărfuri în valoare de 30.000 lei + TVA 19% către Monimarket S.R.L., persoană juridică română, înregistrată în scopuri de TVA care nu aplică sistemul TVA la încasare.

➤ Cazul 1: cele două societăți nu sunt afiliate.

A) Înregistrări contabile la Roxicom S.R.L.:

Contabilitate pentru livrare:

4111 „Clienți”	=	707 „Venituri din vânzarea mărfurilor”	30.000 lei
-------------------	---	--	------------

4111 „Clienți”	=	4428 „TVA neexigibilă”	5.700 lei
-------------------	---	---------------------------	-----------

Încasarea prin bancă a facturii:

5121 „Conturi la bănci în lei”	=	4111 „Clienți”	35.700 lei
-----------------------------------	---	-------------------	------------

Concomitent cu înregistrarea exigibilității taxei colectate:

4428 „TVA neexigibilă”	=	4427 „TVA colectată”	5.700 lei
---------------------------	---	-------------------------	-----------

Obligația societății Roxicom S.R.L de a înregistra exigibilitatea taxei colectate la momentul livrării, intervine la momentul încasării facturii conform prevederilor art. 282 alin. (3) din Codul fiscal:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare.”

B) Înregistrări contabile la Monimarket S.R.L.:**Contabilitate pentru achiziție:**

371	=	401	30.000 lei
„Mărfuri”		„Furnizori”	

4428	=	401	5.700 lei
„TVA neexigibilă”		„Furnizori”	

Plata prin bancă a facturii:

401	=	5121	35.700 lei
„Furnizori”		„Conturi la bănci în lei”	

Deducerea TVA:

4426	=	4428	5.700 lei
„TVA deductibilă”		„TVA neexigibilă”	

Exercitarea dreptului de deducere a sumei TVA deductibile de către Monimarket S.R.L. se exercită la data plății facturii conform prevederilor art. 297 alin. (2) din Codul fiscal:

„(2) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3) – (8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.”

☒ Cazul 2: cele două societăți sunt afiliate.

În acest caz, la societatea Roxicom S.R.L. – furnizor ce aplică sistemul de TVA la încasare – intervine excepția de la exercitarea dreptului de amânare a exigibilității taxei colectate la momentul livrării TVA la data încasării, pentru livrările în cadrul societăților afiliate, excepție regăsită la art. 282 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, ce stabilește că pentru livrările între societăți afiliate, exigibilitatea TVA este la data emiterii facturii.

La societatea Monimarket S.R.L. – beneficiar afiliat primei societăți ce nu aplică sistemul de TVA la încasare – sunt aplicabile prevederile punctului 67 alin. (6) ultima teză din Normele de aplicare a art. 297 alin. (2) din Codul fiscal:

„Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică în cazul operațiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare, acestea fiind supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor art. 282 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, iar în cazul beneficiarului fiind aplicabile prevederile art. 297 alin. (1) din Codul fiscal.”

Sistemul TVA la încasare – biletul la ordin

Sistemul TVA la încasare se aplică doar pentru operațiuni taxabile în România, prin utilizarea regimului normal de taxare, fără a se aplica operațiunilor taxabile pentru care este obligatorie utilizarea:

- regimului special, de exemplu, regimul second-hand, regimul special în turism;
- regimul de taxare inversă (măsuri de simplificare).

Acest sistem este reglementat prin art. 282 „Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii” de la alin. (3) la alin. (8) din Codul fiscal adoptat prin Legea nr. 227/2015.

Începând cu anul 2014, intrarea în sistemul TVA la încasare este **opțională**, aspect reglementat prin art. 324 alin. (12) cu privire la exprimarea opțiunii de aplicare a sistemului TVA la încasare prin formularul cod 097 „Notificare privind aplicarea/încetarea aplicării sistemului TVA la încasare”

Spre deosebire de ieșirea prin opțiune din sistem, opțiune care poate fi formulată și în cursul anului, opțiunea de intrare în sistem se poate formula o singură dată pe an, astfel:

- ☒ pentru persoana impozabilă care este deja înregistrată în scopuri de TVA, până pe data de 25 ianuarie a anului, dar numai dacă până la această dată nu a depășit plafonul de 2.250.000 lei pentru anul în curs, conform evidenței fiscale organizate pe baza jurnalului pentru vânzări;
- ☒ pentru persoana impozabilă care se înregistrează în scopuri de TVA în cursul anului, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA în regim normal conform prevederilor art. 316 din Codul fiscal.

TVA
la încasare

Aplicarea sistemului TVA la încasare se efectuează începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care persoana impozabilă care optează nu a depășit plafonul, cu condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depășit plafonul pentru anul în curs.

Deci, aplicarea sau încetarea aplicării sistemului TVA la încasare se notifică de către persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal, în condițiile reglementate prin:

- art. 324 alin. (12) cu privire la formularea opțiunii de aplicare a sistemului TVA la încasare;
- art. 324 alin. (14) cu privire la obligația de ieșire din sistem la depășirea plafonului de 2.250.000 lei.

Atenție!

Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puțin până la sfârșitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepția situației în care, în cursul aceluiași an, cifra de afaceri depășește plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depășit.

Este eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal conform prevederilor art. 316, care are:

- sediul activității economice în România conform prevederilor art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;
- o cifră de afaceri în anul calendaristic precedent care nu a depășit plafonul de 2.250.000 lei și care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare.

stabilire plafon

La determinarea cifrei de afaceri pentru stabilirea plafonului de 2.250.000 lei se are în vedere baza de impozitare a operațiunilor economice efectuate, înscrisă la rândurile pentru operațiuni taxabile, inclusiv baza de impozitare TVA înscrisă la rândurile de regularizări aferente, din decontul de taxă cod 300. Aplicarea sistemului TVA la încasare nu afectează modul de raportare prin declarația informativă cod 394 a facturilor emise/primate.

Nu este eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare persoana impozabilă care face parte dintr-un grup fiscal unic.

Specific sistemului TVA la încasare este faptul că **exigibilitatea** taxei colectate sau a taxei deductibile intervine:

- ⇒ în cazul **livrării de bunuri sau prestării de servicii** conform facturii emise: la **data încasării** contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii de către furnizor/prestator. Deci numai după încasare suma TVA colectată neexigibilă, înregistrată prin creditul contului 4428V, devine exigibilă, moment în care furnizorul/prestatorul efectuează înregistrarea contabilă:

înregistrări contabile TVA la încasare

4428 V	=	4427
„TVA colectată neexigibilă”		„TVA colectată (exigibilă)”

- ⇒ în cazul **achiziției de bunuri și servicii** conform facturii primite: la **data plății** contravalorii parțiale sau integrale a achiziției de bunuri ori de prestări de servicii de către cumpărător/beneficiar, direct proporțional cu suma achitată. Deci numai după plată suma TVA deductibilă neexigibilă, înregistrată prin debitul contului 4428C, devine exigibilă, moment în care cumpărătorul/beneficiarul efectuează înregistrarea contabilă:

4426	=	4428C
„TVA deductibilă (exigibilă)”		„TVA deductibilă neexigibilă”

Pentru determinarea taxei aferente încasării/plății contravalorii integrale sau parțiale a livrării/achiziției de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă, fiecare încasare/plată totală sau parțială se consideră că include și taxa aferentă.

Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată exigibile (colectate la furnizor/prestator sau deductibile la cumpărător/beneficiar) se aplică următoarea formulă de calcul:

- pentru cota standard: $19 \times 100 / 119$;
- pentru cotele reduse: $9 \times 100 / 109$ ori $5 \times 100 / 105$.

Atenție!

În lipsa unuia din aceste elemente, biletul la ordin este nul.

Girarea biletului la ordin

Un bilet la ordin poate fi girat. Conform prevederilor pct. 81 din Norma nr. 6 din 8 martie 1994, girul este un act prin care posesorul titlului, numit **girant**, transferă altei persoane, numită **giratar**, printr-o declarație scrisă și subscrisă pe titlu odată cu predarea acestuia, toate drepturile decurgând din titlul astfel redactat și completat.

Girarea poate fi efectuată și către o societate bancară, caz în care are loc o scontare, așa cum este definită la pct. 92 din Norma B.N.R. nr. 6/1994: „*Girarea titlului către o societate bancară poartă denumirea de scontare și constituie o modalitate prin care posesorul cambiei își poate procura prin gir bani, mai înainte de scadență*”.

Conform prevederilor pct. 26 alin. (11) din Normele de aplicare a prevederilor art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, dacă încasarea se efectuează prin bilete la ordin, iar biletul la ordin este girat, încasarea contravalorii facturii emise are loc la data girului, indiferent de faptul că are loc sau că nu are loc încasarea efectivă a biletului la ordin:

„(11) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie și bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) **data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;**

b) **data girului, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află mențiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată”.**

Astfel, dacă biletul la ordin nu este girat, fiind încasat/scontat de către furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare, data încasării se consideră data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

Exemplu:

Societatea Matinstal, înregistrată în scopuri de TVA în regim normal, înscrisă în sistemul TVA la încasare, având drept perioadă fiscală de raportare luna calendaristică, pentru serviciile prestate și acceptate de beneficiar emite în luna septembrie anul N o factură în valoare totală de 4.603 lei, din care bază de impozitare TVA 3.868 lei și TVA colectată în sumă de 735 lei, rezultată din aplicarea cotei standard TVA 19% asupra bazei de impozitare TVA.

Pentru plata facturii, beneficiarul Clarimage, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA în regim normal, completează și transmite prestatorului, în data de